

RÎSETE

APARE IN TÓTE DUMINICELE

PLÎNSETE

ADMINISTRATIA

[24, — Strada Academiei, — 24

DIRECȚIUNEA UNUI COMITET

ABONAMENTUL

Dece lei pe an în toată țara

PRETINSULUI DE LA 48

Unde-am ajuns cu țara? La gróză! la rușine!
Și unde o s'ajungem c'un guvernănt bastard?
Acésta 'n fapt să vede, s'esplică de la sine,
Că nu spre propășire, că nu spre fostul bine
Va duce, libertatea ce-o pörtă pe stindard
O gróză ș'o rușine!!

Unde-am ajuns cu țara?... La scârbă! la oróre!
La faptul că, românul, blestemă că'i român,
Când rabdă-atâtea rele, atâtea apăsare
In țara-î strămoșescă... în țara pentru care
Și-a dat, pe câmpul luptei, tot sângele din sin
Cu scârbă și oróre!!

Unde-am ajuns cu țara?... La vițiu! la 'njosire,
Acolo că o mumă, p'al existenței preț,
Să'și vîndă copilă, cu lacrimi în privire
La-acea făptură care, cu-a bestiei simțire
Asvêrlă, 'n a sa palmă o mână de nutreț,
De vițiu și 'ngrozire!

Și unde vom ajunge?... Acolo, că o dată
Cuțitul disperării va da și el de os,
Când va striga poporul, cu vocea-î disperată,
Destul până acilea, ființă degradată,
Sosit'a timpul cela să'ți dai adă cu prisos
Ce tu 'mă-ai dat o dată!...

Cooârgea.

București, 25 Maiu

Ptiu! ce plictisélă cu jurnalele astea din opoziție. Tótă ziua, de dimineța până séra, nu fac de cât să strige cât le ia gura că suntem într'o stare înapoiată, că n'avem industrie și c'o să ne pomenim într'o bună dimineță cu barabancea la ușă, etc. etc., și câte și mai câte parascovenii d'astea cari de cari mai gogonate, trambitează în tóte dizele.

Nouă ni se pare că n'au de lucru, că n'au ce vorbi și că bate apa în piua, când s'apucă să reproșeze guvernului că nu stimulează industria noastră — care n'o avem — prin aplicarea sistemului protecționist care a înălțat Anglia și Franța la nivelul, sau mai bine, la apogeul economic unde se găsec astă-đi.

Mai nainte de a intra în ori-ce discuțiune suntem datorii a mărturisi din capul locului că nu au drep-ta-te. Dar ca să ajungem la con-

clusiunea acésta este necesar să știm pentru ce? Hm! pentru ce? Apoi nimic mai ușor, mai lesne și mai facil de demonstrat de cât acésta. Mai antiu vè întreb care e scopul economiei politice? Imi veți răspunde că este acela d'a face p'o națiune prosperă, d'a o inavuti. Bun! Dar dacă o națiune se pôte inavuti și prin alte mijloce, nu numai prin crearea industriei, ce e vinovat guvernul să sufere că țara n'are industrie. Auđi acolo vorba! Apoi marele nostru Enache Țuicărescu Primus a descoperit mijlocul d'a ajunge la același rezultat, d'a ne îmbogăți, stând cu mâinile în sin, pe când proștii de Englezi și Francezi muncesc până dau pe brânci și nu sunt mai înaintați de cât noi.

Vreți să știți acum care e mijlocul ce ingeniosul Enache l'a descoperit? Ia gândiți-vé puțin și ghiciți! Ce fel nu puteți? **Este împrumutul.** Iată cum se esplică lucrul de avem bani în țară! Ori de câte ori avem lipsă contractăm împrumuturi mereu. Noi îi lăsăm pe ei cu industria lor să producă și noi luăm bani ghiață...

Fie-care cu aptitudinile sale. Streinii au aptitudine pentru industrie și noi pentru împrumut. Ce credeți că Enache n'a pipăit pulsul nostru? Ba da, tocmai pentru că l'a pipăit și d'aia nu voește să înființeze sau să dea concursul pentru nici o producțiune națională... Și apoi când o fi vorba la adică, nici n'avem trebuință fiind-că n'avem săracie în țară. Și de voiți să vè convingeți luați catalogul colectiviștilor și veți vedea că nici unul n'are mai puțin de un milion. Pe toți îi veți cumpărând moșii de la un milion în sus! Asta e o probă evidentă că starea țării e prosperă, pentru că dacă ar fi săracie n'ar avea atâtea bani sate-liții lui Enache. Și apoi dacă străinii au industrie, noi avem cavaleri de industrie, cari se îmbogățesc mai iute ca strini.

Tactica lui Enache dar, cum vedeți, este acésta: să facem împrumuturi mereu pentru că numai ast-fel putem să bāgăm bani în țară și în definitiv o să le tragem chiulu streinilor, fiind-că n'o să aibă de unde să se despăgubescă.

Deci, n'avem industrie pentru că n'avem nevoie de bani și prin urmare avem rezon să susținem că foile opoziționiste rău fac de acuză pe Enache că nu se interesază de sórta noastră economică fiind-că n'au drep-ta-te.

Papagalul... Patriarh

Frunză verde... de ce-o fi
Ha! ha! ha! și hi! hi! hi!
La mitropârlie 'n deal
Nalt prea sântul papagal
Se va cocota la rang...
Trageți clopote: dang! dang!

Patriarh, ce-o fi, o fi...
Ha! ha! ha! și hi! hi! hi!
Nu de giaba s'a plecat;
Necuratului pecat
Nu de giaba are rang
Trageți clopote: dang! dang!

O enciclică porni
Ha! ha! ha! și hi! hi! hi!
Pe la popii mari și mici
Pentru cei țerani calici...
Apanajul îi dă rang
Trageți clopote: dang! dang!

Veseli toți grăbiți a fi
Ha! ha! ha! și hi! hi! hi!
Protopopi și sfinți Vlădicî,
Diaconi și popi mai mici,
Papagalul sue 'n rang
Trageți clopote: dang! dang!

Patriarhul va globi
Ha! ha! ha! și hi! hi! hi!
Și mai mult pe turma lui
Cu amin și alilui,
Că așa e prostu 'n rang
Trageți clopote: dang! dang!

Calendarul va schimba
Hi! hi! hi! și ha! ha! ha!
Și pe Mița, scumpă-amică,
O va face mucenică
Cu hram mare, mare 'n rang,
Trageți clopote: dang! dang!

Antihart.

Ciulină

D. Jenică Campineanu, întorcându-se din haimanalăcul de pe la Bleichröder, tot așa cum a plecat, vizirul s'a făcut foc pe el. Nedibăcia sa în ale împrumuturilor a determinat pe marele vizir să trimită pe mediul său Carada, special în asemenea materie.

Nene Jenică, ține-te bine. Ai căzut în disgrația vice-regelui, să știi c'ai pățit'o.

Țilele acestea literatura noastră se va îmbogăți cu o importantă producțiune, sub titlu de: **Doliul** sau *arta de a plânge pe orî-ce răposat*, scriere datorită cioclilor de la *Violența Națională*.

Asemenea *Lloydul român* (?) cu perciuni, anunță că a apărut, cu propriile-i cheltueli, o edițiune de lux intitulată: **Curs complet de obrănuicio în raport cu științele financiare**. Se împarte gratis.

D. Falcă-Ion, vagabondază peste fruntarii, în comp-tul Statului, spre a se perfecționa în arta de a persecuta pe ofițerii armatei noastre.

Îi urăm călătorie fericită ca a locotenentului Albu.

D. Dima Pingea, renunțând la pantahuza-cerșetorie, pentru serviciile aduse bugetului țării în decurs de mai mulți ani, conflictul reptilo-socialist s'a aplanat.

Iată o victorie pe calea diplomatică a colectivis-tului Pingea.

ODĂ

Prea sfîntului între sfînti Egumeniei sale Glagore Muscalean

Prea sfînte în virtute, Glagore Muscă-lene,
Egumenie dréptă, cu blând și dulce grai,
Gandestete la mine, când proslăvit în pene,
Fuma-vei narghileaua, ca sfîntul Petre 'n raî!!

Tu, sfînte-apărătoare al templelor creștine;
Tu, buză nepătăta de necuratul vin;
Apostol al virtuții, lumină 'ntre lumine,
Cu spada'ti de arhanghel, lovește pe Calvin!

Sdrobește! și prin flacări, prefă tu în țărână
Catoicele temple ce 'n țară s'au ivit;
Pornește înainte cu sfînta (?) cruce 'n mână,
Și isbovește 'n cale-ți, pe cel ne isbovit!...

Propagă prin gazete; omoră prin cuvinte
Pe necurații ceia ce crucea o *combat*,
Și eă voiți fi cu tine prealate, mare 'n minte,
D'acum, și 'n tot-d'a-una d'apururea argat.

Tu, oie 'n bunătate,—și capră în figură,
Tu, care ca Martirul, născuși neplămădit,
Te urcă p'o 'nălțime, și chiamă cu-a ta gură,
Pe cei ce aă la tigvă urechi de auđit.

Și spune-le, ce domnul a spus la răstignire,
Și cântă-le psaltira cu glas, din ohtic,
Ca ast-fel să tresalte,—Egumene-Martire,—
La marea ta cântare, și marele și mic!...

Cocârgea

Corespondința particulara a „Ciulinului“

Bérlad, 25 Maiu 1885.

D-lor Redactori,

Intre cele 32 judete puse de d. Gorjan pe charta țării românești, e și Tutova, cu capitala Bérlad, odinoriă republica Paloda, vestită prin corsarii săi, ca și astăzi prin *liberali-naționalii* săi din clasa tără-tórelor, ordinul pungașilor gheșeftari bugeto-fagi. Ar fi foarte hazliu oraș dacă n'ar avea monotonia ca apanaj. Apropo de apanaj... Bérladul, prin represin-tanții poliției sale, la cămară, a fost în majoritate pentru apanaj, fiind-că nu scoteă ale 12 moșii din ale dumnealor proprietăți.

Apropo de proprietăți... Bérladul are mari și frumóse productive, însă numai când plouă, pricină care le face ca anul acesta până acum să nu ofere semne de mare procopselă. Proprietarii de aici apoi, nu vor să fie socialiști nici în ruptu capului. Apropo și de socialiști... Aflu că stimabilul *Cămilă Frunză-Sécă* (Emil Frunzescu) membru al *Cercului* de la Franzelaru, care umblă cu pantahuza pentru dijarul „*Drepturile boilor*“ a trecut, și prin Bérlad.

Onorabilul *garçon* însă numai ca un meteor a trecut, căci *capetele gróse* ale Bérlădenilor nu s'au învoit să pricépa înaltele d-sale principii *umanitare, anarchiste, comunarde & comp. flămânde*.

Drăguț oraș vedut de departe și mai cu sémă de pe délurii. În intru fiind, vă sfătuiesc să nu umblați nóptea căci veți fi expuși a vă scóte ochii cu propriile d-vóstre mâini, — lumina răspândită de lampele cele rari fiind absolut egală cu întunecarea cel mai absolut și invers proporțională cu ce plătesc contribuabili. Apoi, diferite vite ca: vaci și boi și chiar porci, frați de cruce ai ungarilor, dorm neturburați de nici un agent polițienesc, în latul ulițelor. Unde mai puneți gropile mai numeroase de cât pietrele ce compun pavajul democratic al orașului? Primăria, consilierii și primarul, mai harnici și mai *buni băieți* de cât respectivii din *Bucureștomburg*, sunt și tari de stomach, așa că lada comunei e ușor și fin secată, fără a fi supuși vre unei *diarhee* (pânticarite) inspectorale. Bérladul are și o grădină, mai frumóasă de cât Cismegiul lipsit acuma de muzica vocală a bróștelor. Bérlădenii, sexul pocit și sexul împodobit, nu pré o viziteză, căci se tem grozav de guturaiu și de țințari. Vina este a bunului D-deu care 'i-a confecționat dintr'o carne prea fragedă și impresionabilă.

Comerțul prost; toți se plâng de criză... Recolta compromisă. Cerul nu vrea să lase plóie, după cum un marțafoiu politic bugeto-fag nu se îndură să lase buzunăritul, sau o bécără cochetă curtea. Apropo de *curte*... curtea cu parale și în mod prosaic de tot, așa cum cere firea omului adese ori, nu se mai póte face în Bérlad cu ușurință... Primarul e de vină, căci a dat poruncă strașnică republicanilor să locuiască la *movile de vânt*, marginea orașului. Acésta, de sigur, ca să le expună.. unul puternic curent de vânt, pentru desinfectare.

Onorabilele aă găsit cura prea severă și s'au stabilit în oraș, *incognito*, ca cusătorese, și alte profesii cu terminația esse. Poliția n'a băgat de sémă de și 'i place să'și bage nasul pretutindenii...

Apropo de poliție... circula sgomotul pe aici că se

vor mai infința încă cinci comisii; iar că polițaiul va purta numele de: *prefect al poliției*. Progres! și primarul actual iubește foarte mult progresul. Apropo și de d. primar. Nuș'ce face, nuș'ce drege că tot pe la *Bucureștomburg* își face vacu... A l uitasem... pentru progres, de sigur... iar consilierii lucrăză tot pentru progres.

Spre terminare pentru data acésta închei cu o plângere contra vântului care ne cam chiorește cu nori de colb, și contra rēcórii pré nordice care nu cam stringe 'n spete.

Vé salut cu respect și cu ciulinescă considera-țiune.

Conte de Paloda.

Locustele

Vestea'r rea... Sórta amară
A adus locusta 'n țară
Și pe noi a năpădit
Din vest și din răsărit..

Unele sunt mititele
Făcend mai puține rele
Și nu pentru prima órd
Aă venit... dar s'a dus iară.

Altele sunt mari și grase
Și d'astea numai intrase
Pe viata noastră moșie
Secoli duoi póte să fie.

De pe timpul cel amar
Când eraă cei din Fanar,
Țura n'a fost băntuită
De așa lepră lihnită

Frunză verde g'o alună,
Vin locustele s'adună,
Vin și sórele apune
Pe ori și unde se pune.

Vin și'n urma lor când plécă
Jélea, plânsul te înecă;
Când privești locul pustiu
Auđi numai vai și chiú.

Barem astea de și-s rele
Dar aă și un bun cu ele:
Că îndată plécă, fuge
Dupe ce holda distruge

Cele-l'alte sunt ciudate,
Cu mult mai înveninate,
Fînd-că nu plécă, nu fuge,
Pénd méduva nu-ți suge

Cu sudórea-ți se adapă,
Suge sânge până crapă,
Ș'apoi tot umblă cătând
Dupe hrit ca cel flămând

Astea's liftele hidóse
Lihnite și fomtóse
Ce la cărmă staă de an
Și ne vinde la dușmani.

(Desface biletul)

O! ce tainică dulcéță ce plăcută 'nfiore
Simt în corpu-mi că străbate cu a vântului suflare!
Tremur să mi-arunc privirea să citesc ce este scris.
Fericirea, 'mi-este témă, să nu sbóre ca un vis!
O! voi, rândurii minunate, ce 'mi-aduceți fericire
Să vă strâng l'a mele buze mai nainte de citire!

(Sărută biletul de mai multe ori și'l légănă pe sin.)

Și acum, mă rog de tine, protectore de Amor
Să mă ieși în sacra-ți pază!.. (citește)

— Adelușo, simt că mor!
„Tu ești raza vietții mele, stéua mea conducătoare
„Fără tine 'n astă lume, nu e lună nu e sóre!
„Te iubesc, mă crede dragă, numai simplu pe cuvânt,
„Pentru asta nu'i nevoie să'ți mai fac și jurământ!
„Simt un foc la beregată că mă arde, mă topește
„Ș'un fior ce'n gădilire mă străbate, mă răpește!
„Nu mai pot, Adelo dragă, fără tine să trăesc
„Și d'aceia hotărît'am să te fur, să te răpesc!
„Pentru asta eă la nópte, când Sănducu dormiteză
„Și la Roma și Neapol de choleră tot viséză,
„Pe furiș, eă în grăgină, am să viú ca 'ntr'un palat

„Să'ți șoptesc d'a mea iubire. Voiú fi însă deghizat
„Ca să nu ne vadă Sandu ș'ale vóstre slugi din casă
„D'or avea la nópte poftă în grădină ca să iasă!
„Voiú lua dar alte haine, fie chiar de bucătar
„Și ca un Roméu-atuncia voiú veni l'al tēu altar!
„Te rog dragă, consimțeste la a mea înflăcărare
„Și gândește-te l'acela care făr'de tine móre!
„Pan'atunci primește'n taină, prin acest bilet cam mut
„Dup'aceste rândurii scrise infocatul meu sărut!

Ce iubire adevărată! oh, ce foc, ce pasiune!
Bietul Stírcea, pentru mine, e aprins ca un... tăciune!
Cum aș vrea la sinu-mi fraged, de vėdană, ca să'l țiiú
Și de dēnsul cu iubire sărutată ca să fiú!

[Se inoptéază de tot. — Adela se îndreptéază spre banca din fund, stānga, pe care se așéază]

Să iubești un talmeș-balmeș de la cap pān'la picióre,
Un poet ce'ți spune tainic că'și dá sufletul și móre
Pentru fața ta frumóasă, pentru pieptul tēu robunil,
O! acésta este viața, și iubirea s'o ascund.
Nu mai pot d'aci nainte! Ași dori grozav să știe
Lumea'ntrégă de iubire'mi, și gelóasă ca să fie!
Sufletul mi se sdrobește când la el acum gândesc

TALMES-BALMES

Comedie-farsă într'un act și în versuri

de
MARION

(urmare)

Adela

Mai staú acilea...

Sandu

Ei, atuncea, nópte bună!

Adela

Nópte bună frățióre!.. (Sandu ese)

SCENA VI

Adela (singură)

Ah! cum pieptul meu rēsună,

Biata inimă se bate după scumpul ei iubit!

Ia să ved acum biletul ce-adineaorî l'am primit.

D'astea-i țara îngrijată,
D'astea ar vrea să scope 'ndată
Căci acestea o sugrumă;
S'a 'ngrozat lucru nu-i glumă

Multe lucruri am vedut
Ce întâiu nu le-am creșut.
Aș vrea să ved' ziua'n care
Cere țara răsbunare...

Ciulinii din țară

Din Râmnicu-Sărat ni se scrie următoarele:
Zavera de la Brăila a fost represintată și la noi, cu ore-cari îmbunătățiri, în ultimele alegeri ce avurăm a efectua. Scandal, păruială, trânteli, ose rupte, capete sparte, de rigóre când alegerile sunt libere, n'au lipsit a da acestei operațiuni meritosul titlu de zaveră. Inamicul-opozițiune a evacuat sala fără nici o rezistență în momentul când s'au presintat alegătorii-armata, spre a-și *esercita dreptul cetățenesc*. În momentul când inamicul părăsea reduta *urnă*, salve ghiontuitive a condus defileul. În acest crâncen resbel eroii, Anton Antonescu și Alecu Macovei, supra-numit rețevei, au desfășurat multă bărbăție. De la domiciliul lor și până la sala de operațiune tot ce le-a eșit înainte rupeau cu dinții, necruțând nimic.

Merit a fi și decorați.

Din Brăila ni se scrie că primarul ar fi fost, dizele trecute, sorcovit cu *Șigu*, în piața Breurești. Îi urâm să aibă parte mai des de așa sorcovelă, bună din punctul de vedere igienic.

Unirea din Tergoviște, în ultimele sale, momente scrie:

„D. Politimos, prefectul județului nostru a descoperit mari abuzuri la comitetul permanent.

„D. prefect n'a găsit nimic contra celor bănuți în cestiunea abuzurilor, cu toate acușatiunile aduse de d-sa contra unor *onorabile* persoane.

„Prefectul județului nostru ne amenință cu aducerea de lăcuste.

„Prin stăruința d-lui prefect, dizele acestea a cădut în tot județul nostru piatră în mărimea celor de móră.

„D. prefect a luat dispoziție d'a face să nu mai apară sórele în acest județ.

„De la venirea în acest județ, d. Politimos n'a făcut alt nimic de cât a adus filoxera.

„D. prefect a dat un ordin ca toți creștinii să nu se mai închine cu drépta ci cu stânga...”

Veselește-te noule prefect, că ești singurul care te-ai bucurat de favórea *Unirei* d'a te pune la pomelnicul ei pe toate colónele.

SPINII

Un doctor unu bolnav ce îl chemase s'îl consulte:

— Frica care ai avut-o a turburat funcțiunile inimii și prin urmare circulația sângelui...

— Ce face?

— Cinci franci, răspunse doctorul, care creșuse că 'l întrebă cât face?

— De ce saluți pe ofițerul ăla? întrebă pe un soldat o rudă ce venise de la țară ca să'l vadă.

— Ca, să nu mă puie la arest! răspunse el.

Ra D u Mihaiu
L E ca
S turdza
Cam P ineanu
Falc O ianu
S T olojan
Brăt I anu
Na C u

S T olojan
Stu R za
C Ă mpineanu
Ra D u Mihaiu
N A cu
Bră T ianu
Falc O ianu
Geo R ge Leca.

Muștuc, proprietar în strada Vântului, își tocmeste un fecior.

A doua zi intrând în sufragerie, îl găsește îmbrăcișând și sărutând servitoarea casei.

— Neghiobule, îi duse Muștuc necăjit, d'asta te plătesc?

— Nu, răspunse servitorul, serviciul acesta îl fac fără plată

Gravura de ađi

Denunțarea convenției comerciale

Jenică

Vă asteptam, vecine, cu astă denunțare...
V'asigur tot-d'odată c'a ei continuare
Ne preocupă astă-đi, că de... și noi dorim
Prin voi, ca pân'acuma, în țară să domnim.

Micloș

Așa cum este asta nu trubue de loc;
La ungur nu e bună și... *tesék magánok*...
Nem kel convențiune să treceți porci la noi
Kind țara ungurește e numai porci și boi.
No barátom, vecine, nu cer desființare,
Ar fi o nebunie... Vă cer rectificare:
Să nu vă dăm nimica, noi tot s'e vă luăm...

Vizirul

Nu vă 'ngrijiți d'acésta, ori-ce n'eți cere dăm.
Comerț, agricultură, ș'apoi și industrie
Să progreseze 'n țară, imi pare o fantasie.
Pretențiunea vóstră e fapt dar implinit...
Mé póte urí țara... De voi să fiu iubit.

ȘARADĂ

(de Ixulescu).

Prima parte
Sunt o carte,
Saú dacă voiți
P'un general numiți.
Cu códa mea,
Fací ce vreí vrea
Insă dacă ai
Totul pentru traiú.
Intregul de 'l citiți
Un Archipelag găsiți.

AVIS

D-nii abonați din districte, cari datoréđă „Ciulinului“ pe abonament și deja avertisați, sunt rugați să bine-voiască a grăbi achitarea. În cas contrariú vom fi nevoiți a intrerupe trãmite-rea diarului etc. etc.

Convorbiri literare No. 2. 1° Maiú, conține următorul sumar:

I. I. Caragiali: D'ale carnavalului, comedie în 3 acte. — Iacob Negruzi: Copil de pe natură: vorbe parlamentare. — V. Alexandri: Ovidiu, piesă în 4 acte (actul 3-lea). — Schopenhauer: despre istorie. — D. Onciul, dare de sémă critică despre „Teoria lui Roesler, studiul asupra stăruinței Romanilor în Dacia Traiană de A. D. Xenopol“ (urmare). — Ion Alexandri: Odă la unirea Románilor (poesie). — A. C. Cuza: Ideal (poesie). — T. Robeanu: Finis, (poesie. — Necrolog. — Corespondență. — Bibliografie.

GAZETA SATEANULUI

DIRECTOR-PROPRIETAR, C. C. DATCULESCU
RÎMN.-SĂRAT

Abonamentul pe an. 10 lei
Pentru streinătate 12 „
„ Transilvania 5 fl.

TEATRU DACIA

Trupa română de sub direcțiunea artistului Th. Popescu, a început, nu de mult, reprezentațiunile stațiunii de vară, în grădina teatrului Dacia.

Trupa este compusă din buni artiști, destul de cunoscuți publicului și repertoriul e format din piese frumoșe și alese cu gust, ast-fel în cât însusește toate calitățile cari să merite atențiunea publicului și mai ales al familiilor Bucureștene doritóre să petrecă câte-va ore plăcute.

Reprezentațiunile sunt patru pe săptămână: Marțea, Joia, Sâmbăta și Dumineca.

În curénd se va juca o nouă piesă hazlie:

O SCRISOARE GĂSITĂ

24, Tipografia Modernă, Gr. Luis, Strada Academiei, 24

C'o să vie să mă fure! Ce plăcere, ah, găsesc
Să mă ved' în nópte dusă ca o pasere ușóră
Strâns legată cu iubire d'a lui piept și inimioră!
Ce'o fi insă de nu vine?.. (Intră Tase îmbrăcat cu frac, pantaloni de modă, ochelari la nas, gióben în cap, mánusi în mâini)

SCENA VII

Adela și Tase
Tase

Iacă m'eș și eu'mbrăcat
Ca un coconăș de modă, par' că sunt un dipotat!
Cred acum, că Niculina nazurí n'are să mai facă
Că sunt tocmăi după gustu'i, negreșit c'o să mă placă!
Și imi vine de minune cu țilindru și cu frac
În oglindă, đeu că semén par' c'ași fi leit un drac!
Le-am furat de la boerul și acum plin de iubire
Să mă duc la Niculina!... înaintézá căți-va pași și vede
pe Adela pe bancă, O! ce mare fericire!
Mi se pare că e dênsa!

Adela (zărindu-l, în parte)

Stárcea'mi pare c'a sosit!

Tase (se duse drept la Adela și ingenuchiá)

Iacă-mă's draguț-acuma după placu-ți am venit!

Și'n genuche, după modă, să'ți șoptesc cu pasiune
Mé puse. . . Ascultă dragă, nu e niminea în cuine
Vrei să'mi dai a ta guriță și cu mine să vorbești
De o viață fericită ce doresc s'o împărțești?

Adela (în parte)

Mai e vorbă!... Viú îndată!...

Tase

Spune de, te-ai hotărát
Ca să fi a mea nevastă, căci flăcău mi s'a urát?

Adela

De nevastă? Ce minune! O! ce bucurie mare!
Și consimt cu fericire!

Tase

Dă'mi atunci o sărutare!
(Vorbesc încet. Intră Stárcea din stânga planul D.)

SCENA VIII

Aceiași, Stírcea (îmbrăcat ca bucătar) și apoi Niculina

Stírcea

Sărú gardul în grădină și schúmbat în bucătar
Viú l'Adela, după buze să'i culeg al ei nectar!

(Intră Niculina din fund drépta)

Niculina

O, ce casă afurisită! sunt sătulă de stăpană!
Ca să scap, să iau pe Tase dênsul mi-este la 'ndemână!
(Vedénd pe Stárcea)

Și 'mi pare că'l ved' colo!... (se duce spre el)
Până acum nu te-ai culcat?

Stírcea (ingenuchiând)

Să dorm óre fără tine, când într'una te-am visat!
Te iubesc și ai cu mine să sorbim în fericire
Intr'un loc retras de lume astă tainică iubire!

Niculina (în parte)

Ce fel! Cum a đis el óre?

Stírcea

Oh! voesc să te sărut!
Chiar o dată fie numai, asta-i tot, ce-acum am vrut!

Niculina (în parte)

Iar te 'ntinđi la macaróne, bine dar!

Stírcea (ridicându-se)

A mea frumósă
Un sărut nu'i lucru mare și vei fi a mea mirésă!
(Vrea s'o sárute, Niculina 'i dá o palmă)
(fínele în numérul viitor)

DENUNTAREA CONVENTIEI COMERCIALE.

